

Inglitrompeti tore üllatus

Septembris õitses inglitrompet sama rikkalikult nagu juulis.

Kolm aastat tagasi väikese vitsakesena saadud inglitrompet tegi sel suvel perele vahva üllatuse: ta õitses koguni kaks korda, avades mõlemal korral rohkem kui poolsada vägevast õietrompetit.

“Praegu on lahti mõnikümme õit ja terve hulk on veel juurde tulemas. Seda lihtsalt peab nägema!” teatas inglitrompeti omanik Lea Õisma septembri keskel.

Päev, millal imelist õitsetjat vaatama läksin, oli hall, jahe ja vihmane. Sellisel taustal mõjus hiigelsuuri õielehtreid täis riputatud lopsakas potitaim oma eksootilise iluga lausa ebamaiselt.

Uhke õitseja on Lea ja tema elukaaslase Reinu “ühisprojekt”, Rein hoolitses suvel taime eest isegi rohkem, muudkui kastis ja väetas. “Esimene suur üllatus oli juuni lõpus, kui õunapuu all suvitav põõsas otsustas äkki õitsema hakata. Nii vara, tavaliselt õitsevad inglitrompetid ju suve teisel poolel!” imestab Lea, aga arvab, et teab ka põhjust: “Üks sugulane, kes meil talvel pikemalt külas oli, vaatas, et vaene potitaim on väga kuivale jäänud ja hakkas teda juba veebruaris usinalt

kastma. Märtsis olid inglitrompetil juba lehed küljes.”

Kui läks soojaks, viidi pott aeda õunapuu alla. Puu pakkus varju lauspäikese eest ja tuge tuule ajal, et see lopsakas põõsast pikali ei lükkaks.

Suvised õitsemise ajal avanes mõne nädala jooksul kokku 53 virsikukollast õielehtrit. Siis oli tükk aega vaikus. Juua ja süüa sai taim samamoodi nagu enne.

“Inglitrompet on huvitav taim: kui tal on janu, vajuvad lehed lössi, pärast kastmist on need aga juba viie minuti pärast taas pringid. Ta taastub üllatavalt ruttu,” kiidab Lea oma hoolealust. Kuumal ajal tuli anda iga päev mitu liitrit vett, et lopsakas “potilill” end hästi tunneks. Vedelat suvelilleväetist lisati kastmisveele kaks-kolm korda nädalas.

Augusti algul läks jälle põnevaks: inglitrompet hakkas uusi õienuppe ajama.

Lea: “Seda ei osanud küll keegi arvata! Kunagi oli mul üks valge inglitrompet, mis õitses vaid suve teisel poolel. Aga ilmselt pole korduv õitsemine ebatavaline.” Botaanikute sõnul ongi end hästi tundval inglitrompetil suve jooksul kaks-kolm õitsemisperioodi.

Augusti lõpus toodi pott terrasile varikatuse alla vihma ja tuule

eest varju. Septembri teisel nädalal hakkas inglitrompet taas õisi avama, minu külaskäigu ajal 22. septembril olid käes õitsemise tipphetked.

Avatud õite kõrval oli näha aga veel rohkelt noori pungi, nii jätkus õieilu veel oktoobrissegi.

Sügisel jahedaga püsivad õied kauem – umbes nädala – ilusana. Varikatuse ei lase ka vihmalt neid rikkuda.

Inglitrompetit on tore kasvatada ka tema oivalise lõhna pärast. Lõhnama hakkavad õied lõuna paiku. Esialgu hõljub õite läheduses vaid õrn puuviljaline aroom, aga mida õhtu poole, seda võimsamaks see muutub.

Lea: “Suveõhtutel oli kogu aed magusat lõhna täis. Septembris tõstisime poti ühel õhtul külma pärast tuppa, lõhna oli tunda isegi teisel korrusel. Kui taime järgmisel päeval välja viisime, oli majas lõhna tunda veel tükk aega.”

Pärast taime õitsemist lõikab Lea kolme haru ladvad veidi tagasi, aga väga ära ei nüsi. “Hoian teda samas mõõdus, et ta mahuks uksest sisse. Muidu peab hakkama talveaeda ehitama.”

Huvitav, millega kaunis pereliige järgmisel aastal üllatab?